

Rūta Šepetys
Tarp pilkų debesų

Ištrauka

Kovo 22-oji. Šešioliktasis mano gimtadienis. Pامirštas gimtadienis. Mama su Jonu anksti išėjo į darbą. Nė vienas neprisiminė manęs pasveikinti. O ko gi aš tikėjausi – pokylio? Mes beveik nebeturėjome ko valgyti. Mama viską, ką galėjo, išmainė į pašto ženklus, norėdama pasiųsti dar kelis laiškus tėčiui. Neketinau mamai nieko priminti. Ji nežmoniškai susigraužtų, kad pamiršo. Prieš mėnesį jai užsiminiau, kad praėjo senelės gimtadienis. Ji kelias dienas paskui jautėsi kalta. Juk, ar taip, kaip galėjusi pamiršti savo motinos gimtadienį? Visą dieną kroviau malkas ir vaizdavausi, kokį vakarėlį surengtume, jei dar tebebūtume Lietuvoje. Klasės draugai ir mokytojai tikrai pasveikintų mane su gimtadieniu. Visi namiškiai išsidabintų pačiais gražiausiais drabužiais. Tėčio draugas mus nufotografuotų. Nueitume į kokį nors prašmatnų Kauno restoraną. Ši diena tikrai būtų nepaprasta, ypatinga. Joana atsiųstų man dovaną. Prisiminiau pereitą savo gimtadienį. Tėtis susivėlino ateiti į restoraną. Pasiskundžiau jam, kad nieko negavau iš Joanos. Pastebėjau, kaip paminėjus pusseserės vardą jis keistai sustingo.

– Ji turbūt labai užsiėmusi, – trumpai burbtelejo.